Λάιονς (Γεώργιος Ψαλτάκης, θεολόγος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 12 Μαρτίου, 2008

Η διεθνής αυτή οργάνωσις «ιδρύθηκε το 1917 στο Σικάγο της Αμερικής. Ο ιδρυτής του Λαϊονισμού είναι ο ασφαλιστής Melvin Jones από την Αριζόνα των Η.Π.Α...» [1]. Πρόκειται για μια μυστική οργάνωση με ιδιόρρυθμες τελετές και λαβυρινθώδη διάρθρωση... Έχει θρησκευτικό χαρακτήρα και δεν πρόκειται για φιλανθρωπική οργάνωση, όπως ισχυρίζονται τα μέλη της (Τελετές – Εορτές – Προσηλυτισμός κλπ.).... Πλησιάζουν Αρχιερείς και Πατριάρχες ως φιλανθρωπική κίνηση και στην συνέχεια διατυμπανίζουν ότι τάχα έλαβαν τις ευλογίες τους...» [2]. Ωρισμένοι Μητροπολίται της Εκκλησίας της Ελλάδος με Εγκυκλίους τους έχουν καταστήσει προσεκτικούς τους πιστούς τους απέναντι στην οργάνωσιν των Λάιονς. Ενώ δε εκάλεσαν τους Λάιονς να ξεκαθαρίσουν την θέσιν τους και να αναφέρουν τι ακριβώς πιστεύουν, όμως «μέχρι σήμερα δεν υπήρξε καμία κίνησις που να αποδεικνύει ότι οι Έλληνες Λάιονς ασπάστηκαν τα κελεύσματα της μητρός Εκκλησίας» [3].

Και η οργάνωσις αυτή συγγενεύει προς την Μασσωνίαν. Εμφορείται από θρησκευτικόν συγκρητισμόν. Θεωρεί τον Θεάνθρωπον Κύριον ως ίσον προς τους ιδρυτάς των άλλων θρησκειών. Χρειάζεται λοιπόν προσοχή, διότι υπάρχει κίνδυνος να πέση κανείς στην παγίδα τους και να χάση τελικώς την Ορθοδοξίαν και την σωτηρίαν του.

Παραθέτομεν στην συνέχεια το βαρυσήμαντον και εγκυρότατον κείμενον, το οποίον ομιλεί εντυπωσιακά για τους Λάιονς και δικαιώνει όλες τις επιφυλάξεις μας προς αυτούς. Το καταχωρίζομεν όπως εδημοσιεύθη στο επίσημον περιοδικόν της Εκκλησίας της Ελλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Χαιρετισμός της Α. Θ. Παναγιότητος, του Οικουμενικού Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου προς τους επισκεψαμένους αυτόν εκπροσώπους των Lions Ελλάδος και Κύπρου (15 Σεπτεμβρίου 1996).

«Αξιότιμοι Κύριοι,

Ως ευ παρέστητε εις τον ιερόν τούτον χώρον της Μητρός Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας.

Ο αρχηγός και τελειωτής της πίστεως ημών Ιησούς Χριστός, ομιλών περί Εαυτού και περί των Εαυτού, είπε: “Τον ερχόμενον προς με ου μη εκβάλω έξω” (Ιωαν. 6,37).

Και ημείς• πιστοί εις τον ζωοποιόν λόγον Εκείνου δεχόμεθα εις τον φιλόξενον τούτον τόπον πάντα άνθρωπον, οποθενδήποτε ερχόμενον μετ’ αγάπης• μετ’ αγάπης Χριστού• πρόθυμοι, ίνα εν τω ονόματι του Χριστού και κατά υπακοήν εις Χριστόν και τους πόδας αυτού νίψωμεν.

Τούτο όμως ουδόλως σημαίνει, ότι αποδεχόμεθα και τα φρονήματα και πιστεύματα παντός ανθρώπου, τον οποίον υποδεχόμεθα εν τη προς πάντας οφειλομένη αγάπη και τιμή.

Το Οικουμενικόν Πατριαρχείον είναι ο κατ’ εξοχήν φρουρός και φύλαξ της Αποστολοπαραδότου πίστεως. Ανέκαθεν εδιαφοροποιείτο και διαφοροποιείται οξέως προς τας κάθε είδους ψευδωνύμους “διαφωτιστικάς” αντιλήψεις, αι οποίαι υποβιβάζουν συγκρητιστικώς τον Κύριον της δόξης Ιησούν Χριστόν εις ένα εκ των πολλών διδασκάλων του κόσμου, μη ομολογούσαι αυτόν μόνον Άγιον, μόνον Κύριον, μόνον Θεόν και Σωτήρα του κόσμου, μόνον Καθηγητήν και Διδάσκαλον της υγιούς θεογνωσίας.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης, ως ο προκαθήμενος της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, είναι υπεύθυνος και υπόχρεως νουθετείν πάντα άνθρωπον και διδάσκειν πάντα άνθρωπον εν πάση σοφία ίνα παραστήση πάντα άνθρωπον τέλειον εν Χριστώ (Κολ. 1, 28).

Εν τω πνεύματι τούτω και ημείς ελάχιστος τηρητής και συνεχιστής της παραδόσεως και της πίστεως του Χριστού εδέχθημεν και τας Εντιμότητας υμών, εκλεκτοί επισκέπται και προσκυνηταί, μετά αγάπης, αλλά και μετ’ ειλικρινείας.

Ακούομεν περί υμών, ως συλλόγου, ότι εμφορείσθε από θρησκευτικάς συγκρητιστικάς αρχάς, θεωρούντες και υμείς ως και άλλαι συγγενείς τη υμετέρα Ενώσεις και Ομάδες τον Ιησούν Χριστόν, ουχί Κύριον της δόξης, αλλά ίσον και ανάλογόν τι προς τους φημιζόμενους ως τάχα μεγάλους ηθικοθρησκευτικούς διδασκάλους των διαφόρων εθνών.

Όμως διανοούμενοι περί υμών τα κρείττονα και εχόμενα της σωτηρίας, και ταύτα εξ αγάπης λέγοντες, ευελπιστούμεν ότι υμείς, ως τέκνα της Αγίας Εκκλησίας των Ορθοδόξων, εν η εγεννήθητε, “ου μωμητά” (Δευτ. 32, 5), θα τείνητε ευήκοον το ους υμών εις την ταπεινήν και παρά ανθρώποις εξουθενημένην φωνήν της ημετέρας

Μετριότητος, ελαχίστου Πατριάρχου της Μεγάλης ταύτης Εκκλησίας, και θα αποκαθάρητε υμάς τε αυτούς και τον οίκον της οργανώσεως υμών από των αποδιδομένων εις υμάς οθνείων ιδεών και αντιλήψεων, προτιμώντες εν παντί την κληρονομίαν των πατέρων ημών, την εις Χριστόν Ορθόδοξον πίστιν. Διό και μετά χαράς και αγάπης χαιρετίζομεν και αύθις υμάς δια του “ως ευ παρέστητε” εις τας αυλάς της δια Χριστόν και δια την ομολογίαν Αυτού καθημαγμένης Μεγάλης Εκκλησίας και επευλογούμεν την τε αγαθήν υμών ταύτην πρόθεσιν και υμάς πατρικώς.

Το δε Φως του κόσμου, ο Χριστός, η ειρήνη του Θεού, η υπερέχουσα πάντα νουν, είθε να φουρή υμάς τε και τας καρδίας υμών και τα νοήματα υμών εν Χριστώ» [4].

Με τους εμπνευσμένους και θεοφωτίστους αυτούς λόγους ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος «λίαν εύφρανε τους Ορθοδόξους και κατήσχυνε τους κακοδόξους», για να ενθυμηθώμεν και την αρχήν του Απολυτικίου της προστάτιδος του Φαναρίου Μεγαλομάρτυρος Αγίας Ευφημίας. Έβαλε τέλεια τα πράγματα στην θέσιν τους και εχάραξε την χρυσήν γραμμήν συμπεριφοράς των πιστών ως προς τις αιρέσεις και τους αιρετικούς. Είθε να έχωμεν και άλλα παρόμοια κείμενα προς δόξαν της Εκκλησίας μας.

_____

[1]. Χατζή, «Lions» Λάιονς.

[2]. Χατζή, ε.α., σελ. 11-13.

[3]. Χατζή, ε.α., σελ. 32.

[4]. Περ. «Εκκλησία» 1996, σελ. 714.

(«Απειλή για την ορθοδοξία μας. Αντιαιρετικός Οδηγός», εκδ. Σωτήρ 1998.)

(Πηγή: Ι.Μ. Γλυφάδας)

Λάβαμε (1/3/2010) και δημοσιεύουμε την επιστολή του κ. Μαγκαφά, προέδρου Λέσχης Lions Πατρών - "ΑΡΕΘΑΣ ΠΑΤΡΕΥΣ" (2009-10), όπου δίδει την δική του ερμηνεία στην Πατριαρχική προσφώνηση (που φαίνεται παραπάνω) στους Lions από την Ελλάδα.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΕΩΣ

ΣΤΟΥΣ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΕΣ LIONS ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Στις 15 Σεπτεμβρίου 1996, την επομένη της εορτής του Τιμίου Σταυρού, όμιλος προσκυνητών, οι οποίοι εκπροσωπούσαν Λέσχες LIONS εξ Ελλάδος, έτυχαν της μεγίστης τιμής να γίνουν δεκτοί από την Αυτού Θειοτάτη Παναγιότητα τον Οικουμενικόν Πατριάρχην κ.κ. Βαρθολομαίον τον Α΄ εν τοις Σεπτοίς Πατριαρχείοις στην Κωνσταντινούπολη. Ο Παναγιώτατος απηύθυνε μάλιστα προς αυτούς και προσφώνηση.

Η προσφώνηση αυτή έγινε δυστυχώς εδώ και καιρό «σημαία» και πολύτιμο εργαλείο στα χέρια όσων διάκεινται αρνητικά απέναντι στην Οργάνωσή μας, είτε αυτοί είναι απλώς καχύποπτοι, είτε απολύτως εχθρικοί. Κατά τη γνώμη μου αυτοί όλοι σφάλουν καταφανώς. Και σφάλουν κυρίως, διότι παραγνωρίζουν το αναμφισβήτητο γεγονός ότι ο Παναγιώτατος εδέχθη τους επισκέπτες με αγάπη και απηύθυνε προς αυτούς και λόγους με την χαρακτηρίζουσα αυτόν αβρότητα και αρχοντιά. Έπειτα, διότι οι λόγοι του Πατριάρχου ήσαν λόγοι παραινετικοί, και όχι καταδικαστικοί. Μάλιστα, όπως θα καταδείξω πειστικά, παρερμηνεύεται κατ' εξακολούθηση το σαφές μήνυμα, αλλά και το βαθύτερο νόημα των λεγομένων του

Πατριάρχου.

Εξηγούμαι: Για όσους εξ ημών έχουμε την τιμή να γνωρίζουμε τον Παναγιώτατο, μας γίνεται σαφές εξ αρχής του κειμένου του ότι ο Πατριάρχης διατηρεί απόσταση από τους προσκυνητές. Τους προσφωνεί «*Αξιοτίμους Κυρίους*» και όχι «Τέκνα αγαπητά», όπως πράττει σε άλλες περιπτώσεις. Αυτό, κατά την γνώμη μου, δείχνει πέραν της αποστάσεως και μια κάποια ψυχρότητα, παρότι αμέσως σπεύδει ο Παναγιώτατος να τους απευθύνει το «*ως ευ παρέστητε*». Βεβαίως οι λόγοι της αποστάσεως αυτής μπορεί να ποικίλουν. Μπορεί το πράγμα να οφείλεται σε κακή παροχή πληροφοριών από συνεργάτες του Πατριαρχείου, ή μπορεί η «κακή» φήμη που επικρατεί στους παραεκκλησιαστικούς κύκλους για την Οργάνωσή μας να επηρεάζει και την στάση της επίσημης Εκκλησίας απέναντί μας. Όλα αυτά όμως είναι εικασίες.

Ακολούθως, σαν να γνωρίζει ο Παναγιώτατος ότι οι γνωστοί γραφικοί και ακραίοι παραεκκλησιαστικοί κύκλοι του ελλαδικού κλίματος θα σπεύσουν λαμβάνοντες ευκαιρία από την επίσκεψη αυτή να κατακρίνουν την Αγία Κορυφή της Εκκλησίας μας, δικαιολογεί την αποδοχή των επισκεπτών με το καινοδιαθηκικό «*τον ερχόμενον πρός με ου μη εκβάλω έξω*». Όμως είναι πολύ σημαντικό να σημειωθεί ότι ο Κύριός μας χρησιμοποίησε αυτούς τους λόγους αναφερόμενος σε όσους Τον προσέγγιζαν για να ακούσουν τους λόγους Του και να μεθέξουν της σκέψεώς Του, άρα στους καλοπροαίρετους. Έτσι, αφήνεται να εννοηθεί από τον έξυπνο αναγνώστη ότι ο Παναγιώτατος εδώ αναγνωρίζει την αγαθή προαίρεση των επισκεπτών του, των οποίων, όπως χαρακτηριστικώς τονίζει, είναι πρόθυμος «*όπως και τους πόδας αυτών νίψει*»! Οποία διαφορά με τους ποικίλους Ελλαδίτες ακραίους, οι οποίοι σπεύδουν, τυφλωμένοι καθώς είναι από την πώρωση και τη νοσηρή τους θρησκοληψία, να καταδικάσουν συλλήβδην την Οργάνωσή μας, να σπιλώσουν τις προσωπικότητες των μελών μας και να ρίξουν ανεύθυνα τον χαρακτηρισμό του μασώνου, του ανθέλληνα (!), ή του σιωνιστή σε όλους μας...

Και συνεχίζει με άκρα ειλικρίνεια και αγάπη ο Παναγιώτατος: «[το γεγονός ότι δεχόμεθα τον οποιονδήποτε εδώ στα Πατριαρχεία] *ουδόλως σημαίνει ότι αποδεχόμεθα και τα φρονήματα και πιστεύματα παντός ανθρώπου*». Η φράση είναι ειπωμένη γενικώς και καθένας μπορεί να συμφωνήσει ασφαλώς με τους λόγους αυτούς. Όσοι με βεβαιότητα θεωρούν ότι ο Παναγιώτατος υπονοεί εδώ τους LIONS σφάλουν σπεύδοντες να ερμηνεύσουν. Άλλωστε εμείς οι LIONS δεν έχουμε ούτε φρονήματα, ούτε πιστεύματα, όταν λειτουργούμε ως Μέλη της Οργάνωσής μας. Αντιθέτως έχουμε αρχές και αξίες αποδεκτές σε πανανθρώπινο επίπεδο, τις οποίες έχουμε υποσχεθεί δημοσίως ότι θα υπηρετούμε στη ζωή μας. Αρχές, όπως η δημοκρατική διακυβέρνηση, ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η ισοτιμία των φύλων, η ανεξιθρησκία, ο πατριωτισμός, ο σεβασμός της αντίθετης γνώμης, η καλλιέργεια του πνεύματος, η ευημερία του ανθρώπου, η προστασία των αδυνάτων, η κοινωνική ευαισθησία και αλληλεγγύη, η επαγγελματική καταξίωση επ' αγαθώ της

Πατρίδος, η αγνή φιλία, η προστασία του περιβάλλοντος, η καλλιέργεια της ανθρώπινης διανόησης, η συνεννόηση και συνεργασία των Λαών κ.τ.τ. Έχει κατ' επανάληψιν αποδειχθεί και με έργα και με λόγους ότι η Σεπτή Κορυφή της Ορθοδοξίας μας δεν διαφωνεί με όλα αυτά. Θα διαφωνούσε, αν είχαμε ως Διεθνής Οργάνωση θρησκευτικές απόψεις διαφορετικές αυτών της Ορθοδόξου Εκκλησίας. Κάτι τέτοιο, όμως, είναι σαφέστατο ότι δεν ισχύει, για τον απλούστατο λόγο ότι η Οργάνωσή μας δεν ασχολείται με τα επιμέρους θρησκευτικά και πολιτικά φρονήματα των ανά τον Κόσμο μελών της. Αυτά, δεν είναι υπόθεση της Οργάνωσής μας, αλλά ζήτημα προσωπικό κάθε Μέλους ξεχωριστά.

Στη συνέχεια του λόγου του Παναγιωτάτου δηλώνεται ότι «*το Οικουμενικόν Πατριαρχείον* […] *ανέκαθεν* […] *διαφοροποιείται οξέως προς τας κάθε είδους ψευδωνύμους «διαφωτιστικάς» αντιλήψεις, αι οποίαι υποβιβάζουν συγκριτιστικώς τον Κύριον της δόξης Ιησούν Χριστόν, εις ένα εκ των πολλών διδασκάλων του κόσμου, μη ομολογούσαι αυτόν μόνον Άγιον, μόνον Κύριον, μόνον Θεόν και Σωτήρα…*» Εδώ πια δεν μπορούν επισήμως να τοποθετηθούν οι LIONS και θα εξηγήσω γιατί, αφού πρώτα δηλώσω ότι προσωπικά, και απ' ό,τι είμαι εις θέσιν να βεβαιώσω, η συντριπτική πλειοψηφία των LIONS στην Ελλάδα και την Κύπρο, προσυπογράφουμε ΑΠΟΛΥΤΩΣ τους ανωτέρω λόγους του Παναγιωτάτου Πατριάρχου μας. Αλλά, ας ξεκαθαριστεί στο σημείο αυτό, για τελευταία φορά, πλήρως κάτι πολύ σημαντικό και προαπαιτούμενο για την κατανόηση των παρακάτω σκέψεών μας. Οι LIONS, όπως και πολλές άλλες σπουδαίες και εξαιρετικά γνωστές διεθνείς οργανώσεις δεν ασχολούνται με τις θρησκευτικές αντιλήψεις των ανθρώπων. Δεν είναι αυτός ο σκοπός τους, ούτε και το πεδίο δράσης τους. Αν ζητηθεί επίσημα από την Οργάνωση να αποδεχθεί τον Κύριό μας Ιησούν Χριστόν ως «*μόνον Άγιον, μόνον Κύριον, μόνον Θεόν και Σωτήρα*» [κάτι που η συντριπτική πλειοψηφία των LIONS Ελλάδας και Κύπρου αποδέχεται πλήρως και ενσυνειδήτως], το πιθανότερο είναι να μην υπάρξει απάντηση, ή εφόσον υπάρξει, αυτή να κινείται στο πνεύμα ότι η οργάνωση σέβεται όλες τις θρησκευτικές πεποιθήσεις που εκφράζονται σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του Πλανήτη. Είναι νομίζω η ίδια απάντηση που θα ελάμβανε κανείς, αν έθετε τέτοιο ερώτημα στον Ο.Η.Ε., την UNESCO, τη UNICEF, την WHO, την ACTION AID, τον Ερυθρό Σταυρό, τους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα, την WWF. Αδυνατώ να κατανοήσω την αδυναμία ορισμένων ακραίων παραεκκλησιαστικών κύκλων να συνειδητοποιήσουν την απλή αλήθεια ότι: Ένας άνθρωπος, ο οποίος πιστεύει απολύτως στην θεία υπόσταση του θεού του και ενδεχομένως στην σωτηριολογική του χάρη, μπορεί ταυτόχρονα να ανέχεται ή καλύτερα να αποδέχεται το δικαίωμα άλλων συνανθρώπων του να διατηρούν αντίστοιχη πίστη για άλλα πρόσωπα, που εκείνοι με την σειρά τους ονομάζουν «θεούς». Βεβαίως και μπορούμε ως Χριστιανοί να ψάλλουμε το «*Τις θεός μέγας ως ο Θεός ημών*», όμως αυτό δεν σημαίνει ότι απαγορεύεται να ψάλλουν κάτι αντίστοιχο και οι πιστοί άλλων δογμάτων.

Επίσης ο Λαϊονισμός ως κίνημα ποτέ δεν επαγγέλθηκε «πνευματικό φως», ούτε και θεωρεί τον εαυτό του «κίνημα διαφωτισμού» των ανθρώπων. Ο Λαϊονισμός είναι το μεγαλύτερο εθελοντικό κίνημα στον Κόσμο. Κίνημα, το οποίο έχει ως σκοπό του την προσφορά υπηρεσιών στον συνάνθρωπο. Κάθε Λέσχη μας, προτρέπει τα Μέλη της να θρησκεύουν, όπου εκείνα νομίζουν, και να καλλιεργούν το πνεύμα τους, όπως εκείνα νομίζουν. Ακόμα περισσότερο, στους LIONS δεν παρέχεται καμμία διδασκαλία, μεταφυσική θεωρία ή οποιαδήποτε οντολογική φιλοσοφία. Στον Λαϊονισμό κανείς δεν «*υποβιβάζει συγκριτιστικά τον Κύριό μας σε έναν εκ των διδασκάλων του Κόσμου*». Ο Λαϊονισμός ασχολείται με τον ανθρώπινο πόνο, τη φτώχια και τις ασθένειες. Δεν εξετάζει τι πιστεύουν οι αναξιοπαθούντες ή και τα μέλη του. Με διάθεση προσφοράς σπεύδει σε βοήθεια των συνανθρώπων μας. Μπορούμε να μιλήσουμε για συγκριτισμό, όταν βάζουμε σε ένα «καζάνι» τις θεωρίες δύο ή περισσοτέρων θρησκειών. Οι LIONS ποτέ δεν έκαναν και ποτέ δεν θα κάνουν κάτι τέτοιο. Απλώς και μόνο, διότι δεν τους απασχολεί ως Οργάνωση το πιστεύω καμμίας θρησκείας. Αν αυτό είναι κακό, τότε ας κατηγορήσουμε επισήμως ως Εκκλησία κάθε κοσμικό θεσμό, ο οποίος κινείται εκτός θρησκευτικών ενδιαφερόντων, δηλαδή το Κοινοβούλιο, τα νοσοκομεία, τις δυνάμεις ασφαλείας, τους πάσης φύσεως πατριωτικούς, μορφωτικούς, συνδικαλιστικούς, κοινωνικούς συλλόγους, ενώσεις ή οργανώσεις, την παιδεία στα κοσμικά κράτη και γενικά, ο,τιδήποτε κινείται έξω από τον χώρο της Εκκλησίας μας. Κάτι τέτοιο, όμως, συμφωνούμε όλοι ότι είναι παραλογισμός.

«*Ο Οικουμενικός Πατριάρχης*», συνεχίζει στην προσφώνησή του ο Παναγιώτατος τον Σεπτέμβριο του 1996, «[…] *είναι υπεύθυνος και υπόχρεως νουθετείν πάντα άνθρωπον και διδάσκειν* […]» Αλλοίμονο, αν τουλάχιστον εμείς, οι Έλληνες LIONS, δεν σταθούμε εν συστολή και εν απολύτω σεβασμώ μπροστά στον Φάρο της Ορθόδοξης πίστης μας, στον μαρτυρικό Πατριάρχη του Γένους, στον τελευταίο θεματοφύλακα των ευλογημένων παραδόσεών μας, οι οποίες ανάγονται στα αγνά πρωτοχριστιανικά χρόνια, πιο πριν ακόμη και από το ένδοξο και φωτεινό Βυζάντιο. Αλλοίμονο, και για έναν πρόσθετο λόγο, μικρότερης σημασίας ασφαλώς από όλους τους προηγούμενους. Ο Οικουμενικός μας Πατριάρχης αναγνωρίζεται ως διεθνής προσωπικότητα και αρχηγός θρησκείας, τόσο από τα Ηνωμένα Έθνη και τα Κράτη – μέλη τους, όσο και από κάθε Μη Κυβερνητική διεθνή εθελοντική οργάνωση. Πολλώ μάλλον από την μεγαλύτερη αυτού του είδους Οργάνωση, τους Διεθνείς LIONS. Μα και αυτό αν δεν ίσχυε, έχει τέτοιο κύρος ο Πατριάρχης μας, ο αποκαλούμενος διεθνώς και Πράσινος Πατριάρχης, εξαιτίας και των παγκοσμίου ενδιαφέροντος περιβαλλοντικών πρωτοβουλιών του, ώστε η αναγνώρισή του, και στο πρόσωπό του σύνολης της Ορθοδοξίας μας, να είναι πλέον καθολική και αναμφισβήτητη.

Στο σημαντικότερο τμήμα της προσφώνησής του, ο Παναγιώτατος, αφού δηλώσει ότι «*… εδέχθημεν* […] *τας Εντιμότητας υμών* [τους LIONS], *εκλεκτοί επισκέπται και προσκυνηταί, μετά αγάπης, αλλά και μετ' ειλικρινείας*», συνεχίζει

εκθέτοντας τις πληροφορίες του πρώτου Θρόνου της Ορθοδοξίας για την Οργάνωσή μας. Αναφέρει λοιπόν ότι «*Ακούομεν περί υμών,* […]*, ότι εμφορείσθε από θρησκευτικάς συγκριτιστικάς αρχάς*». Ως τώρα ξεκαθαρίσαμε ότι οι LIONS, ως διεθνής εθελοντική οργάνωση, δεν έχουν σχέση με θρησκείες. Άρα δεν τίθεται ζήτημα σύγκρισης θρησκευτικών αρχών, αφού μάλιστα ουδέποτε αναφερόμαστε ή ασχολούμαστε με τέτοιου είδους θέματα. Αξίζει όμως να παρατηρήσουμε το ρήμα το οποίο χρησιμοποιεί ο Οικουμενικός Πατριάρχης και το οποίο προέρχεται από την τεράστια εμπειρία του, ήδη από όταν εισήλθε στις τάξεις του Φαναριώτικου κλήρου. Ο Παναγιώτατος λέγει «*ακούομεν*». Σαν να θέλει να πει «*λέγεται για σας*». Ο ίδιος τηρεί αποστάσεις από τις φήμες και τα σχόλια. Τα όσα λέει δε στο υπόλοιπο κείμενο, ισχύουν ακέραια, εφόσον αυτά που διαδίδονται ισχύουν. Άρα υπό μίαν έννοια, εφόσον δηλώσαμε και εξηγήσαμε ξεκάθαρα ότι τίποτε θρησκευτικό ή θεολογικό ή θεοσοφικό δεν λέγεται, αναφέρεται ή διδάσκεται στις κατά τόπους Λέσχες των LIONS, άρα, λέω, τίποτε από όσα αναφέρονται στο υπόλοιπο κείμενο της προσφώνησης δεν ισχύει για τους LIONS. Έχουν δε ειπωθεί όλα εκ περισσού. Μάρτυρας για αυτό, άλλη μια αποστροφή της προσφώνησης του Παναγιωτάτου. Αποκαλεί τους LIONS, μεταξύ των άλλων «*προσκυνητές*». Ποιος άλλος επισκέπτεται άραγε το Σεπτό μας Πατριαρχείο ως προσκυνητής, αν όχι ο χριστιανός ορθόδοξος και δη ο Έλληνας τοιούτος; Άρα, εν τοις πράγμασι, και όχι εκ λόγων ευγενείας, αλλά εξαιτίας της εν γένει στάσεως και συμπεριφοράς των επισκεπτών LIONS, ο Οικουμενικός Πατριάρχης ορθώς τους ανεγνώρισε και τους απεκάλεσε «*προσκυνητές*».

Στην ίδια φράση ο Παναγιώτατος λέει πως «*ως και άλλαι συγγενείς τη υμετέρα* [συγγενικές με τους LIONS] *Ενώσεις και Ομάδες,* [θεωρείτε] *τον … Χριστόν, ουχί Κύριον της δόξης, αλλά ίσον και ανάλογόν τι προς τους φημιζόμενους ως τάχα μεγάλους ηθικοθρησκευτικούς διδασκάλους των διαφόρων εθνών*». Δεν χρειάζεται εδώ πάλι να δηλώσουμε ότι οι LIONS δεν έχουν ως σκοπό τους την θεολογία και ότι δεν τους απασχολεί ως Οργάνωση, ποιος είναι στην καρδιά κάθε Μέλους της Οργάνωσης «*ο Κύριος της δόξης*». Είναι όμως ευκαιρία να δούμε ποιες μπορεί να είναι οι «*συγγενείς Ενώσεις ή Ομάδες*» με την δική μας Οργάνωση. Συγγενείς λοιπόν δεν έχει ο Οργάνωσή μας. Είμαστε ανεξάρτητη Οργάνωση, χωρίς δεσμεύσεις σε πρόσωπα, κρατικές εξουσίες, οικονομικά κέντρα, φιλοσοφικά δόγματα, έθνη ή θρησκείες. Δεν προήλθαμε ως καρπός άλλης προγενέστερης οργάνωσης. Δεν υιοθετήσαμε, ούτε καπηλευτήκαμε τους σκοπούς και τους στόχους άλλων οργανώσεων. Γεννηθήκαμε ασφαλώς σε ένα νεαρό κράτος (τις Η.Π.Α.), σε εποχές ανήσυχες (Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος), από ανθρώπους της δράσης (ιδρυτής ο ασφαλιστής Melvin Jones). Ξεκινήσαμε, όμως, σαν μια χαλαρή ένωση Λεσχών στην Αμερική το 1917. Διαμορφώσαμε ως κοινό στόχο την εθελοντική παροχή υπηρεσιών στον συνάνθρωπο. Υιοθετήσαμε ως σύνθημά μας τη λέξη «*Υπηρετούμε*» (We Serve). Ανταποκριθήκαμε στο αγωνιώδες κάλεσμα της Helen Keler για βοήθεια στους τυφλούς και από τότε μας ονομάζουν παγκόσμια, και όχι άδικα, «*Ιππότες κατά της*

Τυφλότητας», λόγω της ιδιαίτερης ευαισθησίας μας στα προβλήματα των οφθαλμών. Η Οργάνωσή μας αποτελείται από 45 χιλιάδες Λέσχες, οι οποίες προσφέρουν έργο σε 204 χώρες της υφηλίου, λειτουργώντας όσο γίνεται πιο ανεξάρτητα (αιρετά ετήσια διοικητικά συμβούλια), φιλελεύθερα (ίσως η μόνη οργάνωση χωρίς πειθαρχικό συμβούλιο) και αυτοδιοικούμενα (κάθε Λέσχη με το δικό της Καταστατικό και Κανονισμό Λειτουργίας). Το αξιοζήλευτο αυτό προφίλ έρχεται να συμπληρώσει κατά τον καλύτερο τρόπο η πλήρης διαφάνεια στην διοίκηση (ετήσια εθνικά, ηπειρωτικά και διεθνή συνέδρια από όπου εκλέγεται η διεθνής ηγεσία με εκπροσώπηση όλων των Λεσχών) και την διαχείριση των οικονομικών (όλοι οι αξιωματούχοι είναι αιρετοί με θητεία το πολύ διετή και συνηθέστερα ετήσια, ενώ δεν υπάρχουν έμμισθα Μέλη ή αξιωματούχοι. Κάτι ανήκουστο για άλλες οργανώσεις).

Αν τώρα θεωρούμε ως συγγενικές οργανώσεις τις υπόλοιπες εθελοντικές οργανώσεις, οι οποίες προσφέρουν υπηρεσίες παγκοσμίως, δηλαδή την UNICEF, την UNESCO, τον Ερυθρό Σταυρό, τους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα, ή εγχώρια, το Χαμόγελο του Παιδιού ή τον Σύλλογο Προστασίας Παιδιών με Καρκίνο «ΕΛΠΙΔΑ» κ.τ.τ., δεν νομίζω ότι θα έθετε κανείς σε αυτές το ερώτημα, αν θεωρούν τον Χριστό μας «*Κύριον της δόξης*», διότι, ως γνωστόν, μέλημά τους και σκοπός της υπάρξεώς τους δεν είναι η διερεύνηση του θείου, αλλά η απάλυνση του ανθρώπινου πόνου. Τώρα πώς και γιατί θέτουμε το ερώτημα αυτό στους Διεθνείς LIONS, είναι πράγματι άξιον απορίας. Ιδίως, εφόσον είναι γνωστό πως η Οργάνωσή μας δεν είναι μια απλή διεθνής εθελοντική οργάνωση, αλλά η μεγαλύτερη παγκοσμίως. Οι LIONS, που ως γνωστόν αριθμούν 1,5 εκατομμύριο μέλη παγκοσμίως, εκπροσωπούνται με ένα μέλος στην ολομέλεια του Ο.Η.Ε., ο οποίος αφιερώνει μία πανηγυρική συνεδρίαση της ολομέλειας του ακριβώς στους Διεθνείς LIONS και στο έργο τους. Έχει δε ανακηρύξει ο Ο.Η.Ε. συγκεκριμένη ημέρα () ως «*Ημέρα της Διεθνούς Οργάνωσης Λεσχών LIONS*». Η οργάνωσή μας είναι μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης από το 1978. Παράλληλα, από το 1947 έχουν υπογραφεί διεθνή πρωτόκολλα συνεργασίας της Οργάνωσής μας με τη UNICEF, την UNESCO, την UNEP, τη WHO και προσφάτως με τον Διεθνή Ερυθρό Σταυρό. Πώς αυτές οι χαίρουσες παγκοσμίου αναγνώρισης οργανώσεις συνεργάζονται με τον Λαϊονισμό, ο οποίος τάχα «*εμφορείται από θρησκευτικάς συγκριτιστικάς αρχάς*», είναι επίσης άξιον απορίας.

Και νέες απορίες γεννώνται, αν αναλογισθεί κανείς την συνεργασία της Οργάνωσής μας στην Ελλάδα με τον μακαριστό Αρχιεπίσκοπο Αθηνών κυρό Χριστόδουλο και την Μη Κυβερνητική οργάνωση της Εκκλησίας μας, την «*Αλληλεγγύη*». Από τους νεώτερους Μητροπολίτες, ο Σεβασμιώτατος Μεσσηνίας κ.κ. Χρυσόστομος, έχει κατ' επανάληψιν τιμήσει με την παρουσία του εκδηλώσεις της Λέσχης LIONS Καλαμάτας. Από τους παλαιότερους ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ.κ. Άνθιμος, προσφάτως υπήρξε κεντρικός ομιλητής σε εκδήλωση Λεσχών της Θεσσαλονίκης για τις εξελίξεις γύρω από το λεγόμενο Μακεδονικό

Ζήτημα. Στην Κω και κυρίως στην Ρόδο, αλλά και στην Κρήτη παρατηρείται συνεργασία των τοπικών Εκκλησιών με τις εκεί Λέσχες και καλλιεργούνται αμοιβαία άριστες σχέσεις. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η κατασκευή του μνημειώδους Σταυρού της Φιλερήμου από τις Λέσχες LIONS της Ρόδου. Ο μεγαλειώδης αυτός Σταυρός, ο οποίος τα βράδια φωτίζεται, είναι ορατός ακόμη και από τις ακτές της γείτονος Τουρκίας. Βεβαίως τα παραδείγματα συνεργασίας Λαϊονισμού και Εκκλησίας πολλαπλασιάζονται ανατολικότερα στο μαρτυρικό νησί της Κύπρου, με λαμπρές τις περιπτώσεις του Μητροπολίτου Πάφου κ.κ. Γεωργίου (κατ' επανάληψιν εισηγητού σε εκδηλώσεις των εκεί Λεσχών), αλλά και του ιδίου του Αρχιεπισκόπου της κατά Κύπρον Εκκλησίας κ.κ. Χρυσοστόμου, ο οποίος όχι λίγες φορές τέθηκε επικεφαλής ακόμη και της ετήσιας πορείας των LIONS της Κύπρου με την ονομασία «*Περπατώ με τους Τυφλούς*». Τέλος στο Πατριαρχείο Αλεξανδρείας τακτικότατα στέλλεται βοήθεια προς στήριξη της εν γένει ιεραποστολικής του δραστηριότητος. Πρώτο παράδειγμα, η ανέγερση στη Ριρούτα με την πολύτιμη συνδρομή του Διεθνούς Ιδρύματος Λεσχών LIONS (L.C.I.F.) σύγχρονου πολυϊατρείου, το οποίο δωρίθηκε στην εκεί τοπική Ορθόδοξη Εκκλησία, προς ανακούφιση όχι μόνον των πιστών Ορθοδόξων, αλλά όλων των κατοίκων της περιοχής.

Ολοκληρώνοντας την προσφώνησή του ο Παναγιώτατος σημειώνει περαιτέρω «*Όμως διανοούμενοι περί υμών τα κρείττονα και εχόμενα της σωτηρίας, και ταύτα εξ αγάπης λέγοντες, ευελπιστούμεν ότι υμείς, ως τέκνα της Αγίας Εκκλησίας των Ορθοδόξων, εν ή εγεννήθητε, «ου μωμητά», θα* […] *αποκαθάρητε υμάς τε αυτούς και τον οίκον της οργανώσεως υμών από των αποδιδομένων εις υμάς οθνείων ιδεών και αντιλήψεων, προτιμώντες εν παντί την κληρονομίαν των πατέρων ημών, την εις Χριστόν Ορθόδοξον πίστην*». Αφού υπογραμμίσω ότι ο Παναγιώτατος δηλώνει ότι σκέφτεται τα καλύτερα για τους LIONS και ομιλεί «*εξ αγάπης*», θα τονίσω ιδιαιτέρως ότι μας αποκαλεί φυσικότατα «*τέκνα της Αγίας Εκκλησίας των Ορθοδόξων*». Σε αυτή και μόνο την διατύπωση - αναγνώριση εκ μέρους της Σεπτής Κορυφής της Ορθοδοξίας έρχονται να προσκρούσουν και να διαλυθούν όλες οι μομφές και οι άθλιες κατηγορίες των κοντόφθαλμων ζηλωτών, των ίδιων ακριβώς που κατηγορούν τον Πατριάρχη – Διάλογο, επειδή και μόνον διαλέγεται θεολογικά με τους Παπικούς. Αξίζει όμως να εμμείνουμε ιδιαιτέρως στην προτροπή του Πατριάρχου να «*αποκαθάρουμε*» τους εαυτούς μας και την Οργάνωσή μας από τις αποδιδόμενες αντιλήψεις. Είναι λοιπόν ανάγκη να υπενθυμίσουμε για ακόμα μια φορά ότι η Οργάνωσή μας δεν έχει θρησκευτικές ή θεολογικές αντιλήψεις ή ιδέες. Μάλιστα εδώ ο ίδιος ο Πατριάρχης αναγνωρίζει ότι τέτοιες ιδέες μας αποδίδονται, αλλά σαφώς δεν υιοθετεί ο ίδιος της κατηγορίες. Άλλωστε, η συντριπτική πλειοψηφία των μελών μας στον ελλαδοκυπριακό χώρο έχει θρησκευτικές αντιλήψεις και ιδέες ταυτόσημες με αυτές των πατέρων μας και της παραδόσεως του Γένους. Είμαστε δηλαδή στην συντριπτική μας πλειοψηφία Χριστιανοί Ορθόδοξοι.

Κλείνοντας ο Οικουμενικός μας Πατριάρχης δηλώνει ότι «*μετά χαράς και αγάπης χαιρετίζομεν και αύθις υμάς δια του «ως ευ παρέστητε»* [...] *και επευλογούμεν τήν τε αγαθήν υμών ταύτην πρόθεσιν* [να έλθετε προσκυνητές] *και υμάς πατρικώς*» και με τον τρόπο αυτόν ο σοφώτατος Πατριάρχης μας ολοκληρώνει την προσφώνησή του «*πατρικώς*», ενώ στην αρχή της προσφώνησής του εδίστασε να μας αποκαλέσει «*Τέκνα εν Κυρίω αγαπητά*». Δηλαδή αυτό το οποίον εκ πρώτης όψεως απέφυγε, το έπραξε εν κατακλείδι.

Στα δεκαοκτώ μέλη της τότε αποστολής είναι γνωστό ότι η αβραμιαία φιλοξενία του Πατριάρχου έφθασε έως του σημείου να παραθέσει τράπεζα στους LIONS εκείνους, οι οποίοι είχαν την τιμή να του εγχειρίσουν τα Καταστατικά, τους Σκοπούς και τον Κώδικα Ηθικής των Διεθνών LIONS, επί τω σκοπώ να λάβει γνώση η Μεγάλη Εκκλησία και να αρθούν οι όποιες παρεξηγήσεις, οι οποίες ως φαίνεται ήρθησαν. Έμεινε όμως το κείμενο αυτό να χρησιμοποιείται από τους πάσης φύσεως ακραίους, οι οποίοι δεν είναι και ικανοί να διαβάζουν με προσοχή ένα κείμενο και να αντιλαμβάνονται το νόημα απλών λέξεων, όπως «*Ακούομεν*» και «*αποδιδομένων*», τις οποίες σοφά χρησιμοποιεί ο Παναγιώτατος τότε, όταν ανυπόστατες φήμες για την Οργάνωσή μας είχαν φτάσει στα κράσπεδα του Πανσέπτου Πατριαρχικού Οίκου.

Παναγιώτης Κων. Μαγκαφάς

Πρόεδρος Λέσχης LIONS Πατρών – «ΑΡΕΘΑΣ ΠΑΤΡΕΥΣ» (2009-10)

Με σεβασμό στο πρόσωπο του κ. Μαγκαφά θα θέλαμε να δηλώσουμε ότι κατά την άποψή μας δεν είναι πειστική η ερμηνεία που δίδουν οι Lions Πατρών και δεν απαντούν ευθέως στο κείμενο του Παναγιωτάτου. Παρόλα αυτά οι επισκέπτες της ιστοσελίδος μας μπορούν να εξαγάγουν τα δικά τους συμπεράσματα, διαβάζοντας την θέση του Πατριάρχου μας -όπως καταγράφεται στο άρθρο του κ. Ψαλτάκη- καθώς και την επιστολή του κ. Μαγκαφά. (Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ)

ΣΧΕΤΙΚΟ: Τι αποφάσισε η ΔΙΣ για την οργάνωση Lions